

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. De ingenijs excelsis & arrogantibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

§. 1. De ingenijs excelsis & arrogantibus.

PERPENDIT pulchrè hæc prædicta S. Gregorius Nazianzenus in præclara illa homilia, quam habuit contra ingenia excelsa & arrogantia, quæ res novas & non vlitatas, nec à Maioribus dictas adinueniunt, tam in doctrina, quam in moribus, contemnentes antiquas, quas eorum maiores truerunt; aut etiam nunc reliqui fideles tenent: iudicant enim, exiguam esse virtutem communem, quam sequuntur homines; & vile esse ingenium, quod satis sibi existimet, eas veritates nosse, quas alij nouerint. Et quemadmodum superbi huius mundi, non sunt contenti vestimentis & habitu ordinatio, quo reliqui ipsis pares vtuntur, sed nouum modum adinueniunt, vt inter cæteros emineant, & singulares sint: ita hi superbi, & inanis gloriæ captatores, non sunt contenti communibus & tritis moribus ac doctrinis, quæ ab antiquitate & vsu maiorum auctoritatem acceperunt; sed alias viuendi ac sentiendi rationes inusitatas inueniunt, quibus videantur posse alios excellere, Pharisaum illum imitantes qui iactabat: *a non sum sicut ceteri hominum*, quia multa facio, quæ illi non faciunt: & hac ratione, ait Sanctus Gregorius Nazianzenus, reliquos contemnunt, & nihili ducunt. Hinc igitur inchoare debet eorum superbiæ curatio: *noli*, inquit, *ignominâ afficere consuetâ: noli venari noua quo inter plurimos excellas. Melior est portio parua, cum securitate, quam magna, cum anxietate*, ob periculum scilicet pereundi, cui te exponis. Attende illud Sapientis: *b noli esse iustus multum: neque plus sapias, quam necesse est, ne obstupescas*, cuius hic est sensus, si inanis excellentiæ desiderio motus non es contentus iustitia & scientia communi & ordinaria, sed conaris iustior & sapientior esse cæteris, obstupesces, & incidis in deliria, qua hostis Daemon accurret, vt te decipiat: Deusque hanc permittit deceptionem in tuæ superbiæ pœnam.

ΑΔΗΛΟΝ, quis prudens, cum possit viam tenere regiam & tritam, certam ac valdè securam, quam tenent omnes: velit solus ire per semitam non tritam, & periculosam, per quam nemo proficiscatur? Hoc enim est velle perire, aut in vanum laborare. Si igitur potes in cælum peruenire regia & trita veritatum & consuetudinum antiquarum via, quam tenuerunt Sancti, & Doctores Ecclesiæ: vt quid noua quaris diuerticula? *tu quid salute manus quaris?* Nam, si etiam honorem, perdis vtrunque: & si alij adulationibus te facient euanescere: alij murmurationibus te deiciant: iudicantes, te hypocritam, & illusum, quem vident pergere viam parum tritam & valdè difficilem: cuius finis fortè erit infernus. Expediit ergo regiam tenere viam, per quam multi affecti sunt salutem, & magna

Homil. de
modestia in
Disputatio.
seruanda.

Antiqua
semper cal-
canda.

a Luc. 18. 11.

Idem S. Gre-
gor. lib. 5.
Moral. c. 18.

b Eccl. 7. 17.

2.

Regia via
incedito.

Nazianze.
supra.

Dei dona: qui egregia donat; & per communia saluare noui. Ita ut, quod sunt communia, non desinant esse preciosa.

3.
Sacramen-
torum ma-
ioris com-
munis est.

Quod si velis hoc ipsum clarius videre, respice ad præcipua Sacramenta, in quibus noster Saluator totum nostrum remedium collocauit. Quid enim est in mundo magis commune, quam aliquid aqua naturalis, sicut ex fonte aut puteo accipitur? Hac igitur & non alijs angelicis aquis conficitur Sacramentum Baptismi, per quod Deus iustificat, & admittit ad ius suæ gloriæ. Et quid magis ordinarium quam frustum panis, & particula vini, quæ sunt commune hominum alimentum? At sub eorum accidentibus latet res preciosissima omnium, quas Deus habet in cælo & in terra, corpus scilicet & sanguis Unigeniti sui: quo alit perficitque te illustrissimis gratiæ suæ donis. An non igitur hac ratione te monet, ne res communes & ordinarias contempnas, in quibus ipse res aded preciosas deposuit?

4.
c Eccl. 9. 14.
Amicus an-
tiquus ser-
uandus.
Rabanus &
Iansenius.

MEMOR etiam esto, non sine mysterio dixisse Sapiensem, *cne derelinquas amicum antiquum: nouus enim non erit similis illi: vinum nouum, amicus nouus*: est enim instar musti non coacti, de quo nescitur, quale sit futurum. solet enim initio esse dulcius: sed paulò post aciescit: at antiquus amicus est tanquam vinum vetus, iam detæcatum, proprio suo comamodo sapore perfectum, quod potest vtiliter delibari, & bibi. Qui autem sunt amici antiqui, nisi Sancti Patres, & Doctores Ecclesiæ, qui nos præcellerunt? Et quod est vinum vetus, nisi consuetudines & antiquæ doctrinæ, quas illi seruarunt, & coluerunt: quæ & purificatæ, & conditæ satis sunt, ut sine periculo possint conseruari?

5.
d Luc. 5. 39.
Leges nouæ
suspectæ.

c Prou. 22.
28.

At nouæ sunt tanquam vinum nouum, nam initio dulces videntur, veræ ac sanctæ, postea verò in acetum & falsitatem conuertuntur. d *Nemo* (ait CHRISTVS Dominus) *bibens vinum vetus, statim vult nouum, dicit enim: vetus melius est*. Si igitur potes habere vetus veritatis & sanctitatis vinum, cur vis nouo inebriari, sensumque tuum amittere? Noli esse nimium iustus, *ne obstupescas*: hoc est, tali haustu sensum amittas, si stuporem tibi adferat, aut torporem in rebus agendis, qui tuam cruciet conscientiam. e *Ne transgrediaris*, ait Sapiens, *terminos antiquos, quos posuerunt Patres tui*. Patres nostri fuerunt Apostoli & Doctores, & sacrarum religionum Fundatores, qui filijs suis præscripserunt modum sentiendi, & operandi, quem tenere deberent. Noli novos alios modos inuenire: si enim non eadem via pergas, qua illi, non venies ad locum, in quo illi sunt. Quis te aded fecit audacem, ut nouas rationes vitæ tuæ adinuenires? *Noli esse lege legalior, nec regula æquior, nec mandato sublimior*, dixit Nazianzenus. melius est, ut legi te conformes; regula dirigaris, teque præcepto accommodes, ac sequaris eam vitæ rationem, quam te

docet

docet Evangelium, non adinueniendo regulas & leges nouas, quæ te ab antiquis & veris retrahant, prætextu illo, vt magis in eis emineas.

ADVERTE quoque quas diuisiones & schismata adferas toti communitati in qua habitas, cum hæc noua excogitas. Hi sunt (ait S. Bernardus) unitatis diuifores: inimici pacis: charitatis expertes: vanitate tumentes: placentes sibi: & magni in oculis suis ignorantes Dei iustitiam: & suam volentes constituere. Et quæ maior superbia, quàm vt vnus homo toti congregationi iudicium suum præferat: tanquam ipse solus habeat Spiritum Dei: vt reliquos post se trahat. vñ illis qui faciunt se proprii iudicij idololatrias, venerantes vitæ rationem, quam sibi adinuerunt, tãquam diuinam: cum sit diabolica, & mundana; eaque decipiunt simplices, vt illos sequantur. Quamobrem seuerissimè punientur sicut populus ille, cui Deus per Amos Prophetam dicebat: non parcam in diebus sceleribus, sed eò quòd disseuerit pragnantes Galaad, ad dilatandũ terminum suum. Quæ (ait S. Gregorius Papa) sunt pragnantes Galaad, nisi animæ simplices, ac sinceræ Ecclesiæ plenæ sanctis, magnisque Deo seruo seruiendi desiderijs? Has secas ac diuidis verbis & exemplis singularitatis tuæ; ob dissensionem ac discordiã, quam in eis efficis: vbi enim huiusmodi sunt nouitates, simul etiam sunt partialitates, & factiones: deficiente autem charitate, diuisio sequitur cordis, & mors animæ: & vtrumque tibi tanquam causã tribuetur.

§. 2. *In electione Status non esse refugiendum ad res extraordinarias quas consequi non possimus.*

EX omnibus prædictis intelliges, quod cum alicuius Status, Sortis, aut vitæ rationis electionem facere volueris, non debeas oculos tuos cõijcere in res extraordinarias, quas consequi nõ possis; aut quæ in tuũ cedant detrimentum, sed in res receptas & approbatas in Ecclesia & Republica in qua habitas, iuxta consilium Sapientis dicentis: *ne erigas oculos tuos ad opes, quas non potes habere: quia facient sibi pennas quasi aquile & volabunt in cælũ, sed prudentia tua pone modũ: eos tantum spirituales diuitias querens scientiarũ gratiarum ac donorum, quas Dominus noster solet concedere diligentibus ac prudentibus, in eis quærendis, alioquin inuenies te deceptum ac defatigatum; eis quæ non obtentis; laboris tui feceris iacturam, eò quod inaniter eas quæsiueris. Conijce oculos in vitas Sanctorum, quibus Dominus noster similes gratias communicauit: gratias quæ agens pro extraordinarijs fauoribus illis exhibitis, eorundem imitare virtutes: hæc enim via est ad obtinendam raram virtutem & sanctitatem, quam illi sunt consecuti. Sunt inquit S. Bernardus vitæ Sanctorum similes conuiujs magnorum Dominorum, in quibus delicati cibi vinaque pretiosa apponuntur in vasis aureis & argenteis. Sed cibi & vina conuiujs proponuntur, vt comedant & bibant;*

6.
Serm. de Resurr. cti.
cc
cc
cc
Singulares communitatem euerstunt.
f. Amos 1. 13.

a. Prov. 23. 3.
Beda hic.
Virtutes imitare si-
gna mirare.
in Serm. de Martino.

